

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த நினைவு தான் உலகத்திற்கு யோகதானமாகும். இதன் மூலம் தான் உலகம் தூய்மையாகும். படகு அக்கரை சேரும்.

கேள்வி : எந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கடைசி சமயத்தில் சுயம் பாப்தாதா பரிபாலனை செய்கிறார்?

பதில் : எந்தக் குழந்தைகள் நீண்டகாலமாக முட்களை மலர்களாக்கும் சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ, பாபாவுக்கு முழுக்க முழுக்க உதவியாளர்களாக இருக்கிறார்களோ, அத்தகைய குழந்தைகளுக்குக் கடைசி சமயத்தில் சுயம் பாபா பரிபாலனை செய்கிறார். பாபா சொல்கிறார்-நான் என்னுடைய உதவியாளர்களாகிய குழந்தைகளுக்கு அற்புதமான காட்சிகளைக் காட்டி நன்கு மகிழ்விப்பேன். அவர்கள் இறுதியில் மிகுந்த சுகத்தைப் அனுபவிப்பார்கள். சாட்சாத்காரம் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். 2. யாருக்கு ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்ற பாடம் பக்காவாக இருக்குமோ, அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்குத் தான் பாபாவின் உதவி கிடைக்கின்றது.

பாடல் : அன்பரே என்னை வந்து சந்தியங்கள்.....

ஓம் சாந்தி. அன்பானவர் (பிரியதர்ஷன்) மற்றும் பிரியதரிசினிகள். அன்பானவர் ஒருவர். மற்றும் பிரியதரிசினிகள் அநேகர். பிரியதரிசினிகள் அழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர், ஒரு பகவானை. அநேக பக்தர்கள் அழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். எதற்காக? சுகத்துக்காக. கன்யா அழைக்கிறார், அன்பரே, வந்து சந்தியங்கள் என்று. எதற்காக? சுகத்திற்காக. நிச்சயதார்த்தம் நடைபெறுகிறது, சுகத்துக்காக. ஆனால் இப்போது குழந்தைகள் அறிந்து கொண்டு விட்டனர்-இராவண இராஜ்யம் இருக்கும் போது பிரியதர்ஷனிடமிருந்து எந்த ஒரு சுகமும் கிடைக்காது. இராவண இராஜ்யத்தில் சுகம் என்பதே இருக்க முடியாது. பிரியதரிசினிகள் அனைவரும் சோகவனத்தில் உள்ளனர். அசோகவனத்திலே யாரும் அழைப்பதில்லை. எந்த ஒரு துக்கமோ சோகமோ இல்லாதபோது எதற்காக அழைப்பார்கள்? துக்கத்தில் தான் பிரியதர்ஷனை நினைவு செய்கின்றனர். பிறகு பிரியதர்ஷன் கிடைத்து விட்டால் அரைக்கல்பம் பிரியதரிசினிகள் நினைவு செய்வதில் இருந்து விடுபட்டு விடுகின்றனர். இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், அனைவரிலும் இனிமையான, அனைவரிலும் அன்பான அன்பர் (தந்தை) ஒரே பரமபிதா பரமாத்மா, அனைவரிலும் உயர்ந்த அனைவரிலும் சிரேஷ்டமானவர். இங்கே எந்த ஒரு மனிதரும் தன்னைத் தான் சிரேஷ்டத்திலும் சிரேஷ்டமானவர் எனச் சொல்லிக் கொள்ள முடியாது. ஈஸ்வரன் சர்வவியாபி, சிவோஹம் (நானே சிவன்) எனச் சொல்கின்றனர். ஆனால் அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரை விடவும் உயர்ந்தவராகவோ உள்ளனர் இல்லையா? சாதுக்களுக்குள் உயர்ந்தவராக இருப்பவரை மற்ற சாதுக்கள் மண்டிபோட்டு வணங்குகின்றனர். ஆனால் அனைவரையும் விட உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்தவர் ஒரே ஒரு பரமபிதா பரமாத்மா எனப் பாடப்பட்டுள்ளது. அனைவரும் அவரை நினைவு செய்கின்றனர்-நிச்சயமாக சுகத்துக்காகத் தான். எப்போது அதிகமான துக்கம் உள்ளதோ, பிரியதரிசினிகள் அவரை நினைவு செய்கின்றனர். இப்போது குழந்தைகளுக்கு அவ்வளவு துக்கத்தின் அனுபவம் இல்லை. இன்னும் கூட அதிகமான துக்கம் வரப்போகின்றது. யார் அழைக்கப்படுகிறாரோ, அவரோ நிச்சயமாக வருவார் இல்லையா? ஆக, பாபாவும் வருகிறார். பாபாவுடையவராக ஆவதால் ஒரு விநாடியில் சுகத்தின் ஆஸ்தி கிடைத்து விடுகின்றது. குழந்தைகளுக்கு நிச்சயம் இருக்க வேண்டும்-நாம் பாபாவின் மடியைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளோம். அதனால் ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தி கிடைத்துள்ளது. குழந்தை பிறக்கிறது என்றால் மடியில் வந்து விடுகின்றது. பிறகு நிச்சயம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது இது வாரிசு என்று. இவரும் கூட எல்லையற்ற தந்தை. இப்போது நல்லபடியாக அவரை அறிந்து கொள்கின்றோம். அறிந்து கொள்வதில் எந்த ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. குழந்தைகள் அநேகர் உள்ளனர். மகன் தந்தையை வெளிப்படுத்துவான் எனப் பாடப்படுகின்றது. ஆக, யாருக்கும் சொல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை. ஏராளமான பிரம்மாகுமார் குமாரிகள். இவ்வளவு ஏராளமான குழந்தைகள் ஈஸ்வரனைத் தவிர வேறு யாருக்கும் கிடையாது. கிருஷ்ணரோ தெய்வீக குணங்கள் உள்ள மனிதர் ஆவார். மனிதருக்கு இவ்வளவு குழந்தைகள் இருக்க முடியாது. நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். நீங்கள் சொல்ல முடியும், எந்த ஒரு மனிதருக்கும் இவ்வளவு குழந்தைகள் இருக்க முடியாது என்று. எவ்வளவு பிரம்மாகுமார் குமாரிகள்! பிரஜாபிதா பிரம்மாவாக்கு மகிமையும் உள்ளது இல்லையா? திரிகாலதரிசி பரமாத்மாவை நினைவு செய்கின்றனர். பகவானுக்குத் தான் இவ்வளவு குழந்தைகள் இருக்க முடியும். ஆக, அந்த நிராகார் சாகாரில் எப்போது வருகிறாரோ, அப்போது தான் தத்தெடுப்பார். சரீரம் இல்லை என்றால் மடியில் எப்படி எடுத்துக் கொள்வது? நீங்கள் அறிவீர்கள், அவர் தான் அன்பான தந்தை. அனைவரைக் காட்டிலும் இனிமையானவர், அனைவரை விடவும் அன்பானவர். அன்பு செய்பவர் அன்பர் எனச் சொல்லப்படுகிறார். நீங்கள் அறிவீர்கள் - அவர் நமக்கு உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்த அன்பர், அவரிடமிருந்து பிரியதர்சினிகளாகிய நமக்கு சொர்க்கத்தின் அளவற்ற சுகம் கிடைக்கின்றது. அவருக்கு முன்னிலையில் அமர்ந்துள்ளோம். பக்தி மார்க்கத்தில் பாடவும் செய்கின்றனர்-இராமரின் பெயரைச் சொல்வதால் மனிதர்கள் அக்கரை சென்று விடுகின்றனர். அதனால் இராம்-இராம் என்று அநேகர் சொல்கின்றனர். எப்படி கங்கை நதியை பதீத் பாவனி என நினைக்கின்றனர். மனிதர்கள் அங்கே சென்று இலை மீது தீபம் ஏற்றி வைக்கின்றனர். எப்படி

கிருஷ்ணரை இலை மீது கட்டை விரலைச் சூப்பியவாறு காட்டுகின்றனர். இவர்கள் பிறகு தீபத்தை ஏற்றி இலை மீது வைக்கின்றனர். ஆத்மாவும் தீபம் தான். மனிதர்களுக்கோ முழு ஞானம் இல்லை. அவர்களுக்கு ஒரு வழக்கமாக ஆகிவிட்டது. தீபத்தை ஏற்றி வைத்துச் சொல்கின்றனர்-ஆத்மா கரை சேர்ந்து விடுகின்றது. பரமபிதா பரமாத்மாவோ படகோட்டி எனச் சொல்லப்படுகிறார். விஷக்கடலில் இருந்து அப்பால் அழைத்துச் செல்கிறார். அவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டு ஒரு வழக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். பாபா ஆத்மாவின் தீபத்தை ஏற்றி வைக்கிறார். இவை அனைத்தும் அடையாளங்கள். ஆத்மா தான் இந்த சரீரத்தை விட்டுச் செல்ல வேண்டியுள்ளது-அப்பால் பரந்தாமத்துக்கு கடந்து சென்று விடுகின்றது. நீங்கள் அறிவீர்கள், ஆத்மா அஞ்ஞானக் கடலில் இருந்து அக்கரைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. படகோட்டியோ பாபா தான். கங்கைக்குப் படகோட்டி என்ற வார்த்தையைக் கொடுக்க முடியாது. படகோட்டி அல்லது மணமகனோ கூடவே ஒன்றாக செல்ல வேண்டும். எவ்வளவு பேரைத் தம்முடன் கூட மறுபக்கம் அழைத்துச் செல்கிறார்! வெவ்வேறு பெயர்களை வைத்துள்ளனர். மற்றப்படி படகிலோ கப்பலிலோ அமர்த்தி அழைத்துச் செல்வதில்லை. குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், எப்படி நினைவு யாத்திரையில் இருக்கிறோம்? இதில் வாயினால் ராம்-ராம் என்றெல்லாம் சொல்வதற்கான அவசியம் இல்லை. மனிதர்களோ சொல்கின்றனர், ராம்-ராம் சொல்லுங்கள் என்று. நாம் இந்த நாம தானம் செய்கிறோம் என நினைக்கின்றனர். பாபா பிறகு தானம் செய்கிறார்-அவினாசி ஞான ரத்தினங்களை. பாபா சொல்கிறார்-இனிமையிலும் இனிமையான செல்ல ஆத்மாக்களே, தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள். வாஸ்தவத்தில் ராம் என்று சொல்வதும் பரமபிதா பரமாத்மாவைத் தான். ஆனால் ரகுபதி ராகவ ராஜாராம் எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது டிராமாவைப் பற்றி அறிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். சொர்க்கத்திலிருந்து தொடங்கி உங்களுக்கு அனைத்தும் தெரியும், யார்-யார் வந்துள்ளார்கள்? எப்படிப் பிறகு வருவார்கள்? என்னென்ன நடந்து வந்துள்ளதோ, அவை அனைத்தும் டிராமாவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த போக் முதலியன வைக்கப்படுகிறதே, இதெல்லாம் டிராமாவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய விஷயம் எதுவும் இல்லை. நீங்கள் சாட்சியாக இருந்து பார்க்கிறீர்கள். ஒவ்வொருவரும் நடிகர். நீங்கள் அறிவீர்கள், அவர்கள் தங்கள் பாகத்தை நடித்துவிட்டுத் திரும்பவும் குஷியாக வீட்டுக்குச் செல்கின்றனர். மனிதர்கள் சொல்கின்றனர், இறந்து விட்டால் சொர்க்கவாசி ஆகிவிட்டதாக. நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் சொர்க்கவாசி ஆவதற்காகப் புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மனிதர்கள் காசியில் வாசம் செய்கின்றனர் இல்லையா? கங்கையின் கரையில் அமர்கின்றனர். சிவனுக்கோ கோவில் உள்ளது. சிவனுடைய நினைவிலேயே அனைவரும் இருக்கின்றனர். கங்கைக்கும் மகிமை செய்கின்றனர். சிவனுக்கும் மகிமை செய்கின்றனர். கங்கையில் யாரும் காசி கல்வெட்டு (தன்னைத் தான் பலியிட்டுக் கொள்ளுதல்) செல்வதில்லை. நிச்சயமாக பதீதபாவனரோ சிவன் தான். இந்த வேறுபாடு உள்ளது. சிவனுக்குக் கோவில் உள்ளது. முன்பு ஒரு கிணற்றில் தன்னை பலியிட்டுக் கொண்டனர். நீங்கள் பனாரஸ்காரர்களுக்கு நல்லபடியாக ஞானம் கொடுக்க முடியும். அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்-நீங்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள், கங்கையின் கரையும் உள்ளது. சிவனுடைய கோவிலும் உள்ளது. பிறகு நீங்கள் சிவன் மீது பலியாவது ஏன்? சிவன் பதீதபாவனர் அல்லது கங்கையா? உண்மையில் பதீதபாவனரோ சிவன் தான். பகவானிடம் தான் பலியாகின்றனர். பகவானே பகவான் மீது பலியாக மாட்டார். இது நடக்க முடியாததாகும். நானும் பகவான், நீயும் பகவான் என்பது கிடையாது. பகவான் பதீத்தாக இருக்க முடியாது. கங்கையில் நீராட்ச் செல்கிறீர்கள் (பதீத்தாக இருப்பதால்). சர்வவியாபியின் ஞானத்தை நீங்கள் உடனே எடுத்துவிட முடியும். பதீதபாவன் சிவன்-இதை உறுதிப்படுத்திச் சொல்ல வேண்டும். குழந்தைகளுக்குப் பாயின்ப்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன, புரிய வைப்பதற்காக. காசியில் புரிய வைப்பது அனைத்திலும் சுலபமானதும் நல்லதுமாகும். சிவனுடைய கோவில் உள்ளதென்றால் நிச்சயமாக எப்போதோ வந்துள்ளார். சிவனை எப்போதும் பாபா என்றே சொல்கின்றனர். தனக்கென்று அவருக்கு சரீரம் எதுவும் ஒருபோதும் கிடைப்பதில்லை. சிவனுடைய பெயர் அநேகக் குழந்தைகளுக்கு உள்ளது. அல்லது கிருஷ்ணரின் பெயரும் இலட்சக்கணக்கான பேருக்கு இருக்க முடியும். ஆனால் அந்தக் கிருஷ்ணரோ சத்யுகத்தில் இருந்தார் இல்லையா? கிருஷ்ணரின் பக்தர்கள் கிருஷ்ணரின் மூர்த்தியை வைத்துப் பூஜை செய்வார்கள். மனிதர்களுக்குச் செய்ய மாட்டார்கள். ஆக, கிருஷ்ணர் சத்யுகத்தில் இருக்கிறார் என்பது தெளிவாகின்றது. மனிதர்களுக்குத் தெரியாது - ராதை-கிருஷ்ணர் யார் என்று? அவர்கள் எப்போது இராஜ்யம் செய்தார்கள்? இதை பாபா வந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்.

நீங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரதாரி. விஷ்ணுவுக்கு இந்த சுயதரிசனச் சக்கரதாரி என்ற பெயர் எப்படி வந்தது, அவர் என்ன செய்தார்-இதையோ யாரும் சொல்ல முடியாது. பாபாவோ நிராகாராக உள்ளார். விஷ்ணுவுக்கு இத்தனை ஆயுதங்கள் எங்கிருந்து வந்தன? யாருக்கும் தெரியாது. நாம் புரிந்து கொண்டுள்ளோம், இவையனைத்தும் டிராமாவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் தான் உருவாக்குவார்கள். அனைத்தும் உருவாக்கப்பட்ட விளையாட்டாகும். அரைக்கல்பம் பக்தி, அரைக்கல்பம் ஞான மார்க்கம் நடைபெறுகின்றது. இவ்விஷயங்களை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்களுக்குத் தான் மகிழ்ச்சி வந்திருக்கும். யார் உண்மையிலும் உண்மையான பிரியதரிசினிகள் உலகாய பிரியதர்ஷன்கள் பொய்யானவர்கள். பொய்யான மற்றும் உண்மையான பொருள்களுக்கிடையில் வேறுபாடு

உள்ளது இல்லையா? பொய்யான நாயகன் மற்றும் உண்மையான நாயகன். பத்தினி, தன்னுடைய பதியை அன்பானவர் எனச் சொல்வார் இல்லையா? இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், பிரியதரிசினிகளான நமக்கு எத்தகைய இனிமையான பிரியதர்சன் கிடைத்துள்ளார்! அவரை பிரியதர்ஷன் என்றும் சொல்கின்றனர் என்றால் தந்தை எனவும் சொல்கின்றனர். தந்தைக்கும் கூட அன்பு உள்ளது. தந்தையிடம் இருந்து மீண்டும் ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. அந்த அன்பரிடமிருந்து (கணவர்) பிரியதரிசினிகளுக்கு எந்த ஓர் ஆஸ்தியும் கிடைக்காது. தன்னை நாயகி என உணர்வதை விடவும் குழந்தை என உணர்வதால் ஆஸ்தியின் ருசி வந்து விடுகிறது. சிவனை எப்போதுமே பாபா எனச் சொல்கின்றனர். சிவபாபாவை சிவபதி என ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டார்கள். இப்போது நீங்கள் ஒன்றும் சிவனுடைய பெயரை ஜெபிக்க வேண்டியதில்லை. சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள், போதும். குழந்தைகள் வருகிறார்கள் என்றால் கேட்கப்படுகிறது-எப்போது ஈஸ்வரனுடையவர்களாக ஆனீர்கள்? குழந்தையாக ஆகாதவரை ஆஸ்தி கிடைக்காது. தாய்-தந்தை என்றால் முன்னால் வந்து சந்திக்க வேண்டும். நிச்சயம் செய்தாயிற்று, சந்திக்கவில்லை, பிறகு இறந்து விட்டார்களென்றால் ஆஸ்தி கிடைக்காது. இதுபோல் அநேகர் உள்ளனர், பிரஜையில் சென்று விடுவார்கள். பாபா சொல்கிறார், இவர் அதே தாய்-தந்தை தான் என நிச்சயம் ஏற்பட்டு விட்டால் முன்னால் வரவேண்டும். பிறகு சேவை செய்து தனக்கு சமமாக ஆக்க வேண்டும். பிரஜைகளை உருவாக்க வேண்டும். பிறகு தன்னுடைய வாரிசுகளையும் உருவாக்க வேண்டும். வீட்டில் அமர்ந்தவாரோ ஒன்றும் நடைபெறாது. முயற்சி செய்ய வேண்டும். இவ்விஷயங்களில் குழந்தைகள் விசாரணை மந்தன் செய்வதில்லை. கிருஷ்ணலீலா புகழ் பெற்றதாகும். லீலையோ சத்யகத்தில் இருக்கும். இங்கே அது இருக்க முடியாது. இளைய காப்பி செய்து கொண்டே உள்ளனர். சொர்க்கத்தில் என்னென்ன இருக்கும், எப்படி மாளிகைகள் இருக்கும்-இதையோ குழந்தைகள் உணர முடியும். அங்குள்ளதைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். வாயில் நீர் ஊறும். பாபா சுகம் மட்டுமே கொடுக்கிறார். துக்கத்திற்காக பாபாவை அழைப்பதில்லை. உலகத்தில் அதிக துக்கம் உள்ளது. ஒரு வீட்டில் மருமகள் போக்கிரியாக வந்து விட்டால் வீட்டை அமைதியற்றதாக ஆக்கி விடுவார். இதுபோல் நிறைய வீடுகளை பாபா பார்த்துள்ளார். இப்போது நேரம் மிகக் குறைவாக உள்ளது. பாபாவுடையவர்களாக ஆவீர்களானால் பாபா உதவி செய்வார். வாரிசே ஆகவில்லை என்றால் ஆஸ்தி கொடுப்பவரின் உதவி எப்படி கிடைக்கும்? பாபா சொல்கிறார், பயப்படாதீர்கள். பணக்காரர்களோ பயந்து கொள்வார்கள். இந்தத் தந்தையோ கொடுக்கும் வள்ளல் ஆவார். பக்தி மார்க்கத்திலும் நீங்கள் என் பெயரால் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து வந்தீர்கள். அதன்படி ஜென்மம் கிடைத்து வந்தது. இப்போது நேரடியாகச் சொல்கிறேன்-என்னுடையவர்களாக ஆவீர்களானால் இராஜ்ய பாக்கியத்தைத் தருவேன். சிவபாபாவுக்குக் கட்டடம் எதுவும் கட்ட வேண்டியதில்லை. உங்களிடம் கேட்கிறேன்-எல்லாம் அழிந்துவிடப் போகிறது எனும்போது இந்தக் கட்டடம் முதலியவற்றை ஏன் கட்டுகிறீர்கள்? அட, அப்படியானால் எங்கே வசிப்பது? பின்னால் கூட குழந்தைகள் வந்து தங்க வேண்டும். நீங்கள் பின்னால் அநேகக் காட்சிகளைப் பார்ப்பீர்கள். மிகுந்த குஷியில் இருப்பீர்கள். எவ்வளவு அருகில் சமயம் வந்துகொண்டே இருக்கிறதோ, பாபா மூலம் சாட்சாத்காரங்கள் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். யார் உதவியாளராகி விடுகிறார்களோ, அவர்கள் வரும் காலத்தில் அதிக சுகத்தைப் அனுபவிப்பார்கள். துக்கத்தின் சமயம் அதிக சுகத்தைப் பார்ப்பார்கள். அது அற்புதமான சுகம். பாகிஸ்தானிலும் கூட நீங்கள் மகிழ்ச்சியில் அமர்ந்திருந்தீர்கள். வைகுண்டத்தில் எப்படி சுயம்வரங்கள் நடைபெறுகின்றன, லட்சுமி-நாராயணரின் இராஜ்யம் எப்படி நடைபெறுகிறது - அனைத்தையும் பாபா சாட்சாத்காரம் செய்வித்திருக்கிறார். நீங்கள் நிறைய பார்ப்பீர்கள், சிவபாபாவின் அறிவுரைப்படி முள்ளையெல்லாம் மலராக்குவதில் உதவி செய்து கொண்டே இருப்பீர்களானால். அதனால் தான் சொல்லப்படுகிறது-மனிதன் தைரியம் வைத்தால் இறைவன் உதவி செய்வார். அத்தகைய அன்பானவரை அதிகம் நினைவு செய்ய வேண்டும். உலகத்துக்கு இது தெரியாது. இவ்வளவு ஏராளமான குழந்தைகள் உள்ளனர் என்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தாய்-தந்தை இருப்பார்கள் இல்லையா? அவர்களிடமிருந்து அளவற்ற சுகம் கிடைக்கின்றது. இந்த மகிமை எந்த ஒரு லௌகீக தாய்-தந்தையருக்கும் கிடையாது. நீங்கள் நடைமுறையில் பார்க்கிறீர்கள், எவ்வளவு ஏராளமான குழந்தைகள்! படைப்பவர் இறைவனாகிய தந்தை (காட் ஃபாதர்). படைப்பார் என்றால் தத்தெடுப்பார் அல்லவா? யார் மூலம்? இது முகவம்சாவளியாகும். புரிய வைப்பது மிகவும் சலபம். இப்போது ஈஸ்வரனின் மடியைப் பெறுகிறீர்கள். பிறகு தெய்வீக மடி கிடைக்கும். பிறகு அசுர மடி. இந்த ஈஸ்வரிய மடியின் மூலம் நாம் சாந்திதாம், சுகதாம் செல்கிறோம். அசுர மடியினால் துக்கதாம் செல்கிறோம். இந்த மந்திரத்தை நினைவு செய்யுங்கள். பந்தனத்திலுள்ள கோபிகைகள் அழைக்கின்றனர். ஆக, அவர்களுக்காக ஏதேனும் முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. பாபா சின்னச் சின்ன கிராமங்களுக்கோ செல்ல முடியாது. பெரிய கிராமங்களில் வந்து சந்திக்கிறார். செல்லவோ வேண்டியுள்ளது. எப்படி பலியாக வேண்டும் என்றும் சொல்லிப் புரிய வைக்கப் படுகின்றது. இராஜா ஜனகர் பலியானார், பிறகு டிரஸ்டியாகி பராமரிக்குமாறு அவருக்குச் சொல்லப் பட்டது. படைப்பின் பாலனையோ நீங்கள் அவசியம் செய்தாக வேண்டும். நீங்கள் உங்களை ஆத்மா, டிரஸ்டி என உணருங்கள். மாயா இராவணன் துக்கம் கொடுப்பவன், அதனால் இராவணனுக்கு எந்த ஒரு கோவிலும் கிடையாது. மற்றப்படி உருவம் செய்து விடுகின்றனர். இராவணன் மிகவும் துக்கம் கொடுத்துள்ளான். எவ்வளவு துக்கம் கொடுத்துள்ளானோ, அவ்வளவுக்கு வருடா வருடம் அவனது உருவத்தை எரிக்கின்றனர். சிவபாபா சுகம் கொடுத்துள்ளார் என்பதால்

10.07.2013

அவருக்குக் கோவில் மிக உயர்ந்ததாக உள்ளது. துக்கம் தரும் ராவணனுக்குக் கோவில் என்பதே இருக்க முடியாது. அவனையோ அழித்து விடுகின்றனர். எதையும் காண முடியாதவாறு அழித்து விடுகின்றனர். சிவபாபாவின் கோவிலையோ பார்க்க முடியும். எவ்வளவு பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன! உண்மையில் சதா பூஜைக்குரியவர் ஒரே ஒரு சிவபாபா தான், வேறு எவரும் இல்லை. நீங்கள் பிறகு பூஜைக்குரிய நிலையிலிருந்து பூஜாரியாக ஆகிறீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) பாபாவின் நினைவில் இருக்க வேண்டும், மேலும் அனைவருக்கும் நினைவு படுத்த வேண்டும். இந்த தானத்தை செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். பாபாவிடம் பலியாகி, பிறகு டிரஸ்டியாகிப் பராமரிக்க வேண்டும்.
- 2) சாட்சியாகி ஒவ்வொரு நடிகரின் பாகத்தையும் பார்க்க வேண்டும். நாம் பாகத்தை நடித்து முடித்துக் குஷியுடன் திரும்பிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் - இந்த நினைவில் சதா இருக்க வேண்டும்.

வரதானம் : பாபா கொடுத்துள்ள கஜானாவைச் சிந்தனை செய்து தங்களுடையதாக ஆக்கக்கூடிய சதா மகிழ்ச்சியுள்ள, சதா கவலையற்றவராக ஆகுக !

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தியானம் அல்லது நினைவு செய்வதற்கான சித்திரம் பக்தி மார்க்கத்தில் விஷ்ணுவினுடையதாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது. பாம்பைப் படுக்கையாக ஆக்கி விட்டார், அதாவது விகாரங்கள் அடிமையாகி விட்டன என்று அர்த்தம். மாயாவிடம் தோல்வியடைவதற்கான அல்லது யுத்தம் செய்வதற்கான எந்த ஒரு கவலையும் இல்லை. சதா மாயாவை வென்றவர், அதாவது கவலையற்றவர். தினந்தோறும் ஞானத்தின் புதுப்புதுப் பாயிண்டுகளை நினைவில் வைத்து சிந்தனை செய்வதன் மூலம் தனக்கென்று ஓர் அனுபவம் ஏற்படுகின்றது.

கலோகன் : நாம் பழிக்குப் பழிவாங்கக் கூடாது, ஆனால் தன்னைத் தான் மாற்றிக் காட்ட வேண்டும் என்ற சுபபாவனை யாருக்குள் உள்ளதோ அவர்கள் தான் சுயமாற்றம் செய்பவர்கள்.